

Hakkı Sükût

– C. ÖZANAÇ · 06 Eylül 2013

bir sükut etse gönlüm, dilimden çözülen cümleler bağlansa artıkyerli yersiz anmasam şiirlerin adını
sussam ağzı su dolu kurbağa gibi...

yüzün okunmuyor şiirlerde,
hani ellerin, yüreğin, ateş artığı bedeninin nerde
yine kağıtlara düştü tüm cümrü, çizimsizliklerin
eşgali belirsiz bir ruhsun yani,

yanaklarımda sarnıçlar var nicedir,
nicedir sel taşkını gözlerim,
belirli belirsiz inilti dudaklarımdan kenarından sızan
susama-mak diyorlar adına, ıssız harflerimin..

günlerden "pazartesi", ilk günü yaradılışın
sanki "cuma"ya saklanmış 'susma hakkım"
kendi elleriyle kendini kefenlemiş cümlelerimin
başı dik "elif" gibi onurlu alfabemin..

her mürekkep kağıda yakışmaz, bilirim
yine susmaz işte, lal olası dilim.
yanacaksam, cehennemden fazla olmalı ateşim,
belki o yangında susar kalemim,
yine de hakk-ı sükuta talibim....

CANAN ÖZANAÇ